

ת"פ 12760/12/19 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד אחמד אבו גראד- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 12760-12-19 מדינת ישראל נ' אבו גראד
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
נגד
אחמד אבו גראד-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ארז שלו
המאשימה
הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 7.6.20 הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשני אישומים כדלקמן:

על פי **האישום הראשון**, בתאריך 14.10.19 בסמוך לשעה 11:00, הגיעה המתלוננת, אחות הנאשם, לבית אמה ברהט שבו היא והנאשם מתגוררים.

המתלוננת הגיעה ברכבה, כשמוזיקה בוקעת מהרכב. בשל כך, פנה הנאשם למתלוננת ושאל אותה מדוע יש מוזיקה מהרכב, המתלוננת השיבה כי מדובר במוזיקה מהרדיו, והנאשם בתגובה ניסה לתקוף אותה שלא כדין בכך שזרק לעברה בקבוק מים עם קרח, אשר לא פגע בה.

לאחר מכן, נכנסה המתלוננת לביתה ואז תקף אותה הנאשם והכה בה באגרופים בשיניה הקדמיות, בראשה ובפניה, דחף אותה על הקיר וניסה לגלגל אותה במדרגות. המתלוננת ברחת חזרה לרכבה, הנאשם ניגש אחריה והכה בה באגרופים בראש, קרע חפצים ושבר את מתגי החלונות.

המתלוננת הצליחה להימלט עם רכבה, בה בעת זרק הנאשם אבנים משתלבות על הרכב, אשר פגעו ברכב.

כתוצאה מהאמור, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שיניים קדמיות מתנדנדות, כאבי ראש, שמיעה ירודה וכאב בכתף שמאל.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של **ניסיון תקיפה** לפי סעיף 25 + 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק **והיזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק.

על פי **האישום השני**, בתאריך 18.10.19, בסמוך לשעה 07:45, המתלוננת שכבה במיטה. הנאשם ניגש אליה כשמקל בידו ואמר לה **"מה את חושבת שאת עושה שהגשת תלונה, את חושבת שאני לא אהרוג אותך"** וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. מיד לאחר מכן, היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות המקל. המתלוננת הצליחה

לתפוס את המקל ובתגובה הנאשם חנק אותה ודחף אותה למיטה.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירות **תקיפה** לפי סעיף 379 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. בהתאם להסכמות בין הצדדים, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

3. בתסקיר מיום **9.1.21** נסקרו קורותיו של הנאשם. צוין, בין היתר, כי הנאשם בן הזקונים מבין 8 ילדים, כי אביו נפטר ממחלת הסרטן וכי לדבריו קיימת מערכת יחסים חיובית ותומכת בינו לבין שאר בני משפחתו וכי חונכו להצלחה בלימודים ומציאת עבודה מסודרת. ביחס למערכת היחסים עם המתלוננת נמסר, כי היא האחות הבכורה וכי הנאשם ראה בה כאימא שנייה עבורו. המתלוננת סייעה לנאשם בעבר בלימודיו בהיותה מורה ומאז האירועים היא נמנעת משיחה עמו.

צוין כי הנאשם מודה בביצוע העבירות וכי הן בוצעו על רקע תסכול רגשי על רקע אי מציאת עבודה, כן צוין כי באותו יום דודו היה חולה והוא חש שהתנהגותה של אחותו מהווה פגיעה בכבודו של הדוד ולכן התעמת עמה.

בשיחה עם המתלוננת מסרה, כי היא מתקשה לשתף בפרטי האירועים וציינה שהיא הייתה מופתעת מהתנהגות הנאשם וניגשה להתלונן כי רצתה ללמד אותו לקח ולהציב לו גבול. לדבריה הנאשם לא אדם אלים ולא זקוק לטיפול. כן ציינה כי היא סבורה שהוא למד את הלקח ומסרה כי היא לא חוששת מפניו.

בהערכת הסיכוי לשיקום שירות המבחן הביא בחשבון את אורח החיים החיובי אשר מנהל הנאשם ואת היעדר עברו הפלילי, כן התרשמו משאיפותיו להתמקדות אישית ומקצועית המתבטאות ברצונו להתגייס לצבא. עוד התרשמו כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומביע מודעות לפגיעה באחותו בעת האירוע. כן הביא בחשבון את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והרצון להשתלב בטיפול וכן את עמדת המתלוננת.

בהערכת גורמי הסיכון שירות המבחן הביא בחשבון את ההתנהגות האלימה והפוגענית אשר נמשכה מספר ימים כלפי המתלוננת. כן לקחו בחשבון את קשייו של הנאשם לבחון באופן ביקורתי את החלקים הבעייתיים בהתנהלותו ואת הקושי לווסת רגשותיו בתוך המערכת המשפחתית.

לאור הנכונות של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון לשם שילוב הנאשם בהליך זה.

4. ביום **13.4.21** הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם ובו בקשה לדחיית הדיון לצורך השלמת האבחון המלא של הנאשם והמשך הטיפול בו החל.

5. ביום **1.7.21** הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם הופנה ליחידה למניעת

אלימות במשפחה לצורך שילובו בטיפול ובעיקר כדי לרכוש מיומנויות לשליטה בכעסים. עולה כי הנאשם שיתף פעולה הן במסגרת הטיפול והן בשיחות הפרטניות. כן נמסר כי הנאשם השתלב בתעסוקה וכי מערכת היחסים עם אחותו השתפרה וכיום יש ביניהם תקשורת. כן נמסר כי הנאשם מעוניין להתגייס וכי חמישה מאחיו של הנאשם משרתים בצבא ובכוונתם לסייע לו בגיוס.

לעניין העונש, לאור ההתרשמות כי הנאשם נתרם מההליך הטיפולי ביחידה ברהט, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה על מנת לעקוב אחר הקשר הטיפולי ואחר הגיוס לצבא. כן הומלץ על הטלת מאסר קצר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

6. ביום **5.8.21** התקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירת האלימות, תוך שימוש בנשק קר, הפוגעת בביטחונה האישי, בשלמות הגוף ובכבודה של המתלוננת.

נטען, כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית, הואיל ומעשי התקיפה התבצעו במספר מועדים, ללא כל התגרות מצד המתלוננת וגם כאשר זו ניסתה להימלט, הנאשם הלך אחריה והכה אותה, כאשר הצליחה להימלט לא חדל ממעשיו האלימים והשליך לעבר רכבה אבנים. נטען, כי ניתן ללמוד על חומרת מעשיו מהפגיעות אשר נגרמו למתלוננת. נטען כי התנהגות הנאשם, האימה שהטיל עליה, מלמדים כי מדובר באדם אלים, בריון וחסר כל רסן.

8. המאשימה טענה כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים ביחס לכל אחד מהאישומים. באשר לאישום הראשון עותרת המאשימה למתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר. ביחס לאישום השני, עותרת המאשימה למתחם הנע בין 8-18 חודשים.

9. לתימוכין בעמדתה, הפנתה המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת במספר פסקי דין:

רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מ"י** - המערער הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום התחשב בעברו הנקי וגזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעוריו נדחו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24689-06-13 **בן קסוס ואח' נ' מ"י** - המערערים נדונו ל-11 ו-15 חודשי מאסר בגין אירוע של תקיפת מתלון באגרופים ובעיטות. אחד המערערים היה נעדר עבר פלילי, ושירות המבחן המליץ בעניינו על השתתף של"צ בלבד. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ת"פ **17528-10-17, מ"י נ' שיטמן ואח'** - נאשם, נעדר עבר פלילי קודם, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ונדון ל-13 חודשי מאסר.

ת"פ 44201-08-14 **מ"י נ' נסים אטיאס** - הנאשם, בן 21 ונעדר כל עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בחבורה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 11 ל-28 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 12

חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים.

10. בקביעת העונש בתוך המתחם נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי.

11. באשר להמלצת שירות המבחן, נטען כי זו אינה מתיישבת עם חומרת המעשים אותם ביצע הנאשם. נטען, כי אמנם הנאשם נתנם מההליך הטיפולי, אך לטענת המאשימה, הטיפול שהחל רק ביום 30.5.21, מלמד כי לא מדובר בתקופת טיפול משמעותית שיש בה כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

12. לאור כל האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של כל אחד מהמתחמים אשר הוצגו לעיל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוננת, קנס ופיצוי.

13. **ב"כ הנאשם** טען, כי מכתב האישום ניתן ללמוד כי מדובר במסכת עובדתית אחת.

14. כן פירט את הליך המעצר של הנאשם בתיק זה וביקש להתייחס לתסקירים אשר הוגשו בעניינו. נטען כי מהתסקירים עולה כי הנאשם משלב ורותם עצמו להליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן. נטען כי התסקיר מיום 1.7.21 מסכם בסופו של יום את כלל התסקירים כאשר שירות המבחן ממליץ על עונש מאסר קצר בעבודות שירות ומאסר מותנה על מנת שהנאשם יוכל להמשיך בתהליך גיוס לצבא. כן הפנה להתרשמות של שירות המבחן ביחס לכך שעונש של מאסר יקטע את התהליך הטיפולי שעובר הנאשם ויגרום לנזק משמעותי בעניינו.

15. נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות, הודה בפני בית המשפט, חסך זמן שיפוטי יקר הכולל עדות המתלוננת ולכן יש להיעתר להמלצת שירות המבחן. על אף משבר הקורונה מצא עבודה ועושה ככל שביכולתו לשקם את עצמו ואת משפחתו.

16. **ב"כ הנאשם** עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן וכי המאסר בעבודות שירות יהיה לתקופה קצרה שלא תגרע מהרצף הטיפולי והתעסוקתי של הנאשם ומתוך תקווה שהנאשם יוכל להתגייס לצבא. נטען כי בנסיבות אלו ואלו פרק הזמן שעבר ממועד ביצוע העבירה ולאור מכלול כל הנתונים, יש להשית על הנאשם עונש של חודש עד 4 חודשים.

17. לשאלת בית המשפט נמסר על ידו, כי גם אם לא היו שיקולי שיקום, בהינתן הנתונים של הנאשם, המתחם היה צריך לנוע בין 6-8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

18. **הנאשם** בדבריו האחרונים מסר כי הוא מצטער. כן השיב לשאלת בית המשפט, שיוכל לבצע עבודות שירות חרף הפציעה בידו, שהתרחשה לאחר קבת חוות הדעת של הממונה וכי צפוי להוריד את הגבס בתוך כחודש ימים.

דין והכרעה

19. במחלוקת בין הצדדים בשאלה האם יש לקבוע במקרה זה מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים, או שיש לראות בשני האישומים אירוע אחד, מקובלת עליי עמדתו המשפטית של ב"כ הנאשם.

על פי מבחן הקשר ההדוק, מדובר במקרה זה בשני אישומים אשר ביניהם קשר משותף, סמיכות בזמנים, הם נעשו על אותו הרקע ומדובר בפגיעה דומה בערכים המוגנים (השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14);

ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

קביעת מתחם העונש ההולם:

20. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. קיים אינטרס ברור ומובהק בהרתעת היחיד והרבים מפני נקיטת אלימות כדרך פסולה לפתרון סכסוכים. התוקף את הזולת פוגע בביטחונו, באוטונומיה האישית שלו ובכבודו. הדברים חמורים עוד יותר כאשר מדובר בפגיעה במסגרת המשפחתית, בפרט כשהיא נעשית על רקע תפיסת הנאשם, כי אלימות נמשכת היא תגובה ראויה למה שנתפס על ידו כפגיעה ב"כבוד". העובדה, כי המעשים באירוע השני בוצעו על רקע הגשת התלונה במשטרה מהווה נדבך נוסף בפגיעה בערכים המוגנים ומחייבת העברת מסר ברור בדבר זכותו של כל אדם, ודאי בתוך המסגרת המשפחתית, לקבל מענה וסיוע מגורמי אכיפת החוק עקב פגיעה בו.

22. בבחינת ה**נסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

הנאשם ביצע את העבירות כלפי אחותו, בביתה, באישום השני בעת שהיא שוכבת במיטתה. מעשי האלימות נמשכו בשני האישומים גם לאחר שהמתלוננת פעלה להפסקת התקיפה, בין בניסיון המלטות מהמקום ובין בתפיסת המקל. באישום הראשון, הנאשם לא חדל ממעשי האלימות, רדף אחריה ואף זרק לעבר רכבה אבנים. באישום השני, ועל רקע פנייתה למשטרה, הנאשם המשיך ותקף את המתלוננת גם לאחר שנטלה מידיה את המקל.

מלבד הפגיעות הנפשיות והרגשיות, נגרמו למתלוננת גם חבלות פיזיות משמעותיות.

בהשלכת אבנים על רכבה של המתלוננת בעת נסיעה, קיים גם פוטנציאל פגיעה נוסף והתנהגות מסכנת.

המעשים נעשו ללא התגרות מצדה של המתלוננת ומבלי שקדמה למעשים התנהגות פסולה כלשהי מצדה.

מדיניות הענישה הנוהגת

23. עיינתי בפסיקה אותה הציגה המאשימה. ב"כ הנאשם לא הציג מצדו אסמכתאות לתימוכין במתחם הענישה לו טען. עיינתי גם בפסקי דין נוספים:

א. רע"פ 297/15 **ברנסון נ' מדינת ישראל** (215.01.2015) - נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עת היה בגילופין, דחף את אימו, היכה אותה בפניה וירק עליה, אחז בשערה, דחף אותה לעבר אחד מקירות הבית, לחץ על פניה ועל משקפיה, וגרם לסימן חבלה בעינה. בהמשך הפיל את אמו ארצה, ומרח נוזל פלפל על פניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לעונש מאסר בפועל למשך מספר חודשים וגזר על המבקש עונש של מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המחוזי

קיבל את ערעור המדינה, וחרף המלצת שירות המבחן השית על המבקש עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.07.2014) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק בזדון, בכך שהכה את חברתו באמצעות רצועת כלב. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות. המבקש נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.

ג. ת"פ (רמ') 19805-09-15 מדינת ישראל נ' פלוני (31.01.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שאיים על המתלוננת, הכה אותה באגרופ בפניה ובראשה, הפיל אותה לרצפה והמשיך להכותה באמצעות ידיו ורגליו בעודה שוכבת על הרצפה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומה ונפיחות בעין ימין. הנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי.

ד. ת"פ (ב"ש) 9308-01-21 מדינת ישראל נ' ביטון (6.5.21) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה חבלנית ואיומים כלפי אחיו. הנאשם נכנס לחדרו של האח בעת שישן, בעט בו, תלש את דלת חדר השינה מצריה והשליך אותה על המתלונן, התיישב עליו, חנק אותו והיכה בו באגרופים ובסטירות לאיזור החזה והפנים. לאחר שאמם של הנאשם והמתלונן לחדר, ומשכה את הנאשם מעל המתלונן, הלך אל המטבח, נטל סכין, חזר אל חדר השינה של המתלונן, הצמיד את הסכין לגרונו ואיין לפגוע בו בכך שאמר לו שישחט ויהרוג אותו. אז משכה האם את הנאשם מעל המתלונן, והנאשם בעט במתלונן בחזהו. במהלך האירוע הנאשם עצמו נחתך מהסכין בידו ולמתלונן נגרמו שריטות במצחו ואדמומיות בעין ימין. נקבע, כנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולזכות הנאשם, רקע של התמכרות של סמים ומאמצי בני המשפחה לפעול לשיקומו. נקבע מתחם של 6-18 חודשי מאסר. לאור עברו הפלילי הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

24. מכל האמור לעיל מתבקשת המסקנה, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה על נסיבותיו הוא 12-24 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

25. בהתאם לאמור בתסקירי שירות המבחן עולה תמונה כי הנאשם, לקח אחריות על מעשיו ולא זו אף, בחר להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, הן בקבוצה טיפולית למניעת אלימות במשפחה והן באופן פרטני בשיחות עם שירות המבחן. נמסר כי הנאשם נרתם מההליך הטיפולי, משתף פעולה, מכיר בחומרת מעשיו ובפגיעתו באחות ובמהלך התקופה אף שופר ושוקם הקשר שבין האחים. שירות המבחן ממליץ על העמדת הנאשם בתקופת מבחן, בצד ענישה מוחשית ומדגיש את הצורך בהתאמת הענישה לצרכי שיקומו של הנאשם

ולמניעת גדיעת הרצף הטיפולי והמשך בניית חייו באופן נורמטיבי.

26. לעניין זה יש לקחת בחשבון גם את עמדת המתלוננת כפי שהובאה במסגרת התסקיר.

27. לאור האמור לעיל, יש בפניי תשתית מספקת המצדיקה קביעה, כי קיים במקרה זה סיכוי של ממש לשיקום הנאשם, באופן אשר יטיב גם עם המסגרת המשפחתית בכללותה ויש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם באופן שהעונש אשר יוטל על הנאשם לא יכלול מאסר מאחורי סורג ובריא.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר וכן את עדות המתלוננת.

עוד לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וכי זו הפעם הראשונה אשר מסתבך בפלילים.

סוף דבר:

29. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בדרך של עבודות שירות:

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות ב"אצטדיון טרנר - חברת כיוונים לתרבות וספורט בעיריית ב"ש", ימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות. הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 3.11.21 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו אחרת.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.21 לקופת בית המשפט. המאשימה תמסור פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט עד יום 15.10.21. לבקשת הנאשם, הפיצוי יקוזז מההפקדה המצויה בתיק המעצר, מ"ת 12781-12-19, כאשר יתרת ההפקדה בתיק המעצר תעמוד בתוקפה להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי העונש ועד סיום ריצוי עבודות השירות.

ה. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.